

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

MADAM ZIMBRA

Een komedie in drie bedrijven

door

1880

Vanessa van Durme

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.3229

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *MADAM ZIMBRA* op te voeren moet de naam van auteur *VANESSA VAN DURME* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/024
ISBN- 978- 90-385-13041

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Vanessa van Durme
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

MADAM ZIMBRA (Simonne Smet) Kaartlegster (48)

ANGELE, ouderwetse huishoudster (38)

JOHNNY, neef van madam Zimbra (18)

LUCIEN, broer van madam Zimbra (43)

EEN KLANTE (52)

ROGER VAN HOVE, notaris (54)

VICTOIRE VERHEYDEN (51)

PETER, vriend van Johnny (23)

DECOR

De woonkamer van Madam Zimbra, een huis ergens in de randgemeente van een stad. Een duidelijk vrouwelijke toets. Jardin, een opening naar de hal en voordeur. Midden, een dubbele glazen deur naar het tuintje. Fond cour, een trap van vijf treden naar de 1e verdieping. Cour midden, een opening naar de keuken. Salon, tafel met kristallen bol, tarotkaarten en kaarsen. Schemerlampjes, wat kitsch, en vooral een hoop gezelligheid. Een kamer waar men zich ogenblikkelijk thuis voelt.

EERSTE BEDRIJF

(Ochtend. De ouderwetse Angèle, gekleed als in de jaren '70 met een schort daarover, op via keuken met stofdoek. Ze is duidelijk aan het werk. De telefoon gaat. Simonne (madam Zimbra) op via trap. Een pittige verschijning. Lichtjes opzichtig gekleed. Ze neemt de telefoon op.)

SIMONNE : Madam Zimbra, de toekomst in uw kaarten, ik genees door gebed. Ach, madam de Poorter. Goede morgen. Pardon?... Maar neen, ge moet niet ongerust zijn. We zijn vandaag... *(tot Angèle)* de hoeveelste zijn we?

ANGELE : De zesde...

SIMONNE : De zesde april. Venus staat in uw maan. Alleen voorzichtig zijn bij het oversteken van de straat... En vuile wc brillen... Zijt gerust, liefde, geluk, het is allemaal voor u weggelegd. Zelfs een avontuurtje zou ik niet uitsluiten. Is uwe man op zakenreis? Wel, 't is de moment zou ik zeggen. Goed. Mag ik u dan verwachten volgende week? Er staat nog een klein rekeningetje open. Och, een 100 euro denk ik. Ja, 't is wat hé, alles stijgt... ja ja, 't is moeilijk voor iedereen. Goed. Tot volgende week. *(Haakt in)* Dat klaagt over 100 euro, maar de jonge gasten waar ze het aan hangt zullen wel meer rekenen.

ANGELE : Goede morgen madam. Uw koffie... en och ja, de post. *(Haalt brieven uit haar schort.)*

SIMONNE : Merci kind. *(Neemt post door.)* Factuur, factuur, factuur, laatste verwittiging... enfin... O, een uitnodiging voor 't bal van de exorcisten, dat is misschien iets voor u Angèle, ge gaat u daar amuseren.

ANGELE : Een of twee minuten?

SIMONNE : Pardon?

ANGELE : De eitjes.

SIMONNE : Neen, laat maar, met die twee toastjes heb ik genoeg.

(Angèle schenkt de koffie in.)

Och ja, hoe is dat nu met uw ma?

ANGELE : Niet goed madam. Na die val is ze dezelfde niet meer.

SIMONNE : Wat wilt ge, op die leeftijd. Maar ja, wie krijgt het nu in zijn kop om zijn trap te boenen.

ANGELE : Ik weet het. 'k Voel mij zo schuldig.

SIMONNE : Ja maar neen, de fout zit niet alleen bij u. Ze moest 's nachts maar niet uit haar bed gekomen zijn om aan die Elixir d'Anvers te zitten.

ANGELE : Ze ligt daar nu, als een plant.

SIMONNE : Alle dagen water geven.

ANGELE : Hoe wilt ge zeggen?

SIMONNE : Niks, laat maar. Gelukkig hebt ge nog uw hondje hé, om u te troosten.

(Angèle begint zachtjes te huilen.)

Watte?

ANGELE : Hij is al helemaal verlamd langs achteren.

SIMONNE : Och God toch.

ANGELE : Ik moet hem in de hof zetten voor... ge weet wel wat te doen.

SIMONNE : Ja ja...

ANGELE : Het loopt soms zo van zijn billetjes.

SIMONNE : Angèleke, 'k ben een toastje aan het eten.

ANGELE : Och pardon madam. Mag ik morgen wat later komen? Ik zou naar de dokter moeten. 'k Heb wat last van eczema.

SIMONNE : Angèle, neem voor mijn part het vliegtuig naar Rio de Janeiro of een trein naar Blankenberge. Schijf mij van daaruit een kaartje: goed aangekomen, ik ben content, zonnige groeten vanwege Angèle.

ANGELE : Als ik ergens naartoe ga regent het altijd.

SIMONNE : Kom, laat maar. Zit er iemand?

ANGELE : Ja, een madam.

SIMONNE : Zeg maar dat ik ze kan ontvangen.

(Angèle af. Simonne steekt de kaarsen aan op het tafeltje waar haar tarotkaarten liggen.)

(Tot zichzelf.) Wat ga ik ze vandaag weer wijsmaken. Een huwelijk met een

gekende chirurg? Directrice worden van een multinational? Of een Zuid-Amerikaanse lover?

(Klante op. De klante is een wat corpulente vrouw waar alle sexappeal bij ontbreekt.)

Op 't eerste gezicht geen een van de drie. *(tegen klante.)* Kom binnen madam, zet u maar. U ziet er wat vermoeid uit. Een beetje stress?

KLANTE : Och madam...

SIMONNE : Ga zitten. De maand van uw geboorte...

KLANTE : September.

SIMONNE : Ach, een maagd.

KLANTE : Niet meer madam.

SIMONNE : Bon, het kleine of het grote spel?

KLANTE : Hoe wilt ge zeggen?

SIMONNE : Het kleine spel: verleden, toekomst. Het grote: verleden, toekomst, verre reizen, familie, erfenissen, ziektes...

KLANTE : Is er een verschil in prijs?

SIMONNE : Bijna niet. Het kleine spel 20 euro, het grote 50.

KLANTE : Dat is veel geld. Wat zou ik nu doen? Ik weet het gelijk niet.

SIMONNE : We kunnen natuurlijk niet wachten tot wanneer de kaarsen opgebrand zijn. Ge zult moeten beslissen.

KLANTE : Het kleine dan maar.

SIMONNE : Goed. Vertel me eens iets over uw verleden.

KLANTE : Maar ik kwam meer om u iets te horen vertellen.

SIMONNE : Natuurlijk, maar ik moet iets meer over u weten. Het doel van uw komst. Neem eens af. Met de linker hand, de kant van het hart.

KLANTE : *(neemt de kaarten af.)* Wel, eigenlijk ben ik aan het einde van mijn Latijn. Ik ben op.

SIMONNE : Dat zag ik direct. Zorgen beheersen uw leven.

KLANTE : Ge zegt zoiets.

SIMONNE : Maar, er komt beterschap.

KLANTE : Het is te hopen.

SIMONNE : Is er een man in het spel?

KLANTE : Dat is het juist, hij is buitenspel.

SIMONNE : Dat klopt, dat kan ik hier zien.

KLANTE : Hij wil mij verlaten madam.

SIMONNE : Hij wil, hij wil, maar dat is nog niet gebeurd.

KLANTE : Ik moet weten voor wie.

SIMONNE : Dat is het werk van een detective. Vraag mij geen telefoonnummers of adressen.

KLANTE : Maar een aanwijzing.

SIMONNE : Bon. Het is geen zwarte, maar ook geen blondine. Zoiets tussen de twee. Geen schoonheid, maar nu ook niet de dochter van Frankenstein.

KLANTE : Is ze schoner dan ik?

SIMONNE : Wel, het zit zo: Uw man is in zijn penopauze. De kwestie is, hem opnieuw weten te boeien. Begrijpt u? Neen. Kijk, madam, in uw huwelijk is de seksualiteit op sterven na dood.

KLANTE : Reeds lang begraven.

SIMONNE : Uw man is verdwaald.

KLANTE : Wat dat betreft heeft hij nooit goed de weg gevonden.

SIMONNE : Wijs hem de richting aan, in dat groot, donker bos.

(Angèle op uit keuken met borstel.)

Kijk eens naar mijn kuisvrouw hier. Vroeger, een seksloos wezen. Ik heb haar op de goede weg gezet, en nu... wel madam, ze kan de mannen niet meer van haar afhouden. Nietwaar Angèle? Ik moest haar tegenhouden of ze ging in een peepshow werken.

ANGELE : In watte?...

SIMONNE : Geef toe dat ge veranderd zijt Angèle. Ge zoudt het haar niet aangeven, maar 's avonds wordt ze een echte tijgerin.

ANGELE : Ach bon...

SIMONNE : Grijp eens naar de grote middelen. Lingerie bijvoorbeeld. Zwarte kousen met naad, dat doet wonderen.

KLANTE : Ik ben nogal kouwelijk.

SIMONNE : Zet uw verwarming op 40 graden. En de tv op iets pikant.

KLANTE : Mijn man is zot van natuurfilms.

SIMONNE : Ja, maar uwe man ga niet opgewonden geraken van bevers die overwinteren in Alaska.

KLANTE : Gij verstaat mij. Ik ben het moe van zeggen: Cyriel, waarom altijd die natuurfilms. Ik ben zo zot van Samson.

SIMONNE : Neen madam! Vergeet die hond! Tangaslips, bikini's, naaktstranden... Enfin, dat soort zaken dat een mens wat warmte geeft. En nog een goede raad: Ga eens naar de kapper. Zet u wat op. Blondeer u. Echt of uit het flesje, een man ziet het verschil niet.

(Johnny op via hal voordeur.)

JOHNNY : Tante, ik moet u spreken.

SIMONNE : Zo, dat is het een beetje. Ge zult zien, uw man zal aan uw voeten liggen als een slaaf. Enfin... 't is te hopen. 20 euro alstublieft.

KLANTE : *(Betalend.)* Zwarte kousen met naad?

SIMONNE : Absoluut.

KLANTE : En als ik ze aanheb, die kousen, wat moet ik dan doen?

SIMONNE : Als ge kiest voor een spelletje kaart, doe dan "broek af". En laat mij het resultaat weten. Angèle, laat madam eens buiten.

KLANTE : *(Tot Angèle.)* En bij u heeft dat dus gewerkt? Ik kan het mij haast niet voorstellen.

(Angèle met klante af.)

SIMONNE : *(Roept ze nog achterna.)* En geen onderbroeken met pijpen dragen. Geef ze weg aan de Oxfamwinkel. *(Tot Johnny.)* Johnny, ge weet als ik bezig ben, dat ge vreselijk stoort.

JOHNNY : Ik weet het tante.

SIMONNE : Als ik word afgeleid, geraak ik soms niet meer uit mijn eigen leugens. Moest gij niet op school zijn?

JOHNNY : Ik ben weggegaan.

SIMONNE : Zo niet beginnen hé! Ik heb hemel en aarde verzet om aan een studiebeurs te geraken.

ANGELE : (*Op.*) Madam, wilt ge mij er de volgende keer niet meer bij betrekken?

SIMONNE : Wat moest ik haar anders wijsmaken? Bij sommige klanten laat mijn fantasie mij in de steek.

ANGELE : Ze heeft mij daarjuist echt génante details gevraagd.

SIMONNE : Oei! Loop rap naar uwe biechtvader kind, misschien weet hij raad. (*Tot Johnny.*) Zijt ge ziek?

JOHNNY : In zekere zin.

SIMONNE : Een beetje duidelijk, dat ik niet in mijn bol moet kijken.

JOHNNY : Het is af.

SIMONNE : Het is nog maar aan van verleden week.

JOHNNY : En ik die dacht dat het serieus was.

SIMONNE : Serieus, serieus... Op uw leeftijd. Een woordje gehad?

JOHNNY : Wat ge een woordje noemt.

(*Sound: telefoon.*)

SIMONNE : (*in hoorn*) Madam Zimbira, de toekomst in uw kaarten ik genees door gebed. Ach, madam De Vos... Deze middag? (*Bladert in haar agenda op de tafel.*) Vier uur, is dat goed? Goed, tot straks dan. (*Haakt in.*)

ANGELE : Het is toch weer niet...

SIMONNE : Ja, ge zult in de kast moeten en om de minuut ne keer stampen.

JOHNNY : Stampen?

SIMONNE : Ja. Madam de Vos wil in contact komen met haar overleden moeder. Dus Angèle... Vertel verder.

JOHNNY : Ik ga kapot van liefdesverdriet.

SIMONNE : Maar daar gaat ge niet kapot aan. Integendeel. Liefde is onze bron om aan te drinken. Als we dat niet hebben, dan verdrogen we. Nietwaar Angèle?

ANGELE : Heeft meneer Johnny een verloofde?

SIMONNE : Hij had er een, maar het is af.

JOHNNY : 'k Ga mij ophangen.

ANGELE : Zoek eens de omgeving op van een rustige kerk.

JOHNNY : Om mij op te hangen?

ANGELE : Bezinning, een goed gebed en vooral geduld.

SIMONNE : Ge kunt moeilijk van die jongen verlangen dat hij zo lang wacht als gij Angèle.

ANGELE : Ge zult zien dat onze Heer op zekere dag een lief meisje op uw weg zal zetten.

JOHNNY : Wat!?

SIMONNE : Wie zegt dat er hier sprake is van een meisje?

JOHNNY : Mijn tante en ik hebben dezelfde passie: mannen.

(Angèle staat sprakeloos. Ze wankelt een beetje.)

SIMONNE : Wat scheelt er Angèle?

JOHNNY : Zijt ge niet goed?

ANGELE : Meneer Johnny moet naar een dokter... of op retraite.

SIMONNE : Tussen al die paters?

JOHNNY : Ik ben niet ziek Angèle.

ANGELE : Ik werk hier in Sodom en Gomorra.

SIMONNE : Rap, uw paternoster.

JOHNNY : Wat moet ik nu doen?

SIMONNE : Van een brug springen, of de Eiffeltoren. Och neen! De Niagara over in een ton.

JOHNNY : Maar neen, ernstig.

SIMONNE : Ziet ge wel dat ge niet dood wilt. Een goede raad en ge zult u direct beter voelen: neem een ander.

JOHNNY : Zo gemakkelijk is dat niet.

SIMONNE : Maar enfin, mannen genoeg.

JOHNNY : Ach ja? Op de linkerkant van uw lakens zit er anders ook niet teveel sleet.

SIMONNE : Dat is iets anders. Op mijn leeftijd zien de mannen u niet meer als seksobject, maar meer als kuisvrouw.

ANGELE : De zonde van het vlees.

SIMONNE : Niet over dingen spreken waar ge niets van afweet, hé kind.

JOHNNY : De wereld die stopte met draaien, toen ik in zijn armen lag.

SIMONNE : Ik ken dat gevoel... Al is het wel al een tijdje geleden. Maar kijk: mannen... och mannen, eigenlijk wordt ge er beter niet verliefd op. 't Zijn zij, die moeten verliefd worden op u, dan zit ge in een betere positie.

JOHNNY : Ja, misschien wel.

(Sound: voordeurbel. Angèle af.)

SIMONNE : Bon. De plicht roept. Hop, naar uw kamer, wat studeren en morgen weer aan de slag hé. En o ja, doe die boekskes met die blote mannen eens van onder uw bed. 'k Zou niet willen dat Angèle een infarct krijgt als ze stofzuigt.

(Johnny af via trap naar verdieping. Angèle op.)

ANGELE : Madam, een meneer wil u spreken, maar hij heeft geen afspraak.

SIMONNE : Om het even kind. Laat maar binnen. Een dringend geval misschien.

(Simonne steekt terug haar kaarsen aan. Lucien op.)

LUCIEN : Simonne!

SIMONNE : Lucien! Hoe zijt gij hier binnen geraakt!?

LUCIEN : Langs de voordeur.

SIMONNE : Dan kent ge de weg terug naar buiten.

LUCIEN : Maar Simonneke, dat kunt ge uw broertje toch niet aandoen.

SIMONNE : Mijn besluit staat vast Lucien. Adieu.

LUCIEN : *(Tot Angèle.)* Kom schatje, schenk mij eens een glaasje in.

SIMONNE : Geen sprake van!

LUCIEN : Gaat ge mij laten omkomen van de dorst Simonne?

SIMONNE : Allez, eentje dan.

(Angèle af keuken.)

LUCIEN : Zo hoor ik u weer als vroeger, mijn zusterke.

SIMONNE : Het zal niet pakken. Ge gaat niet op mijn gemoed werken.

LUCIEN : Ge zijt hard. Achter al die jaren. Mijn hart breekt, kijk, er komen tranen in mijn ogen. Ik krijg een droge mond.

(Angèle op uit keuken en duwt Lucien een glas melk onder de neus.)

ANGELE : Alstublieft.

LUCIEN : Melk?!

SIMONNE : Het is elf uur! Wat denkt ge dat we gaan doen? Een cocktail party organiseren om uw thuiskomst te vieren?

LUCIEN : Ge overdrijft. *(Tot Angèle.)* Kom schoonheid, schenk mij eens een cognacje in. Drinkt ge eentje mee Simonne?

(Angèle naar de bar.)

SIMONNE : Op dit uur?... Allez, een kleintje.

LUCIEN : Ziet ge wel! 'k Wist wel dat ge mij nog graag zag.

SIMONNE : O ja, mijn hart breekt er van... omdat ge mij voor de voeten loopt. Ge zult elders een toevlucht moeten zoeken. Voor mijn part in een klooster.

ANGELE : *(Komt met de glazen.)* Meditatie en rust, gezangen in de gangen...

SIMONNE : Schei uit Angèle, ik vraag u niets.

LUCIEN : *(Kijkt naar Angèle die bij hem staat met het glas.)* Wat zie ik hier? Sproetjes? Een van de zeven schoonheden.

SIMONNE : De andere zes is ze onderweg verloren. Kom, laat ons ter zake blijven. Er is geen plaats voor u in mijn hart, mijn huis en mijn leven.

LUCIEN : Ge hebt weinig plaats.

SIMONNE : Gelijk ge zegt. Kom, drink uw glas leeg, geef mij drie kussen en ga weg.

LUCIEN : 'k Zit in de miserie, Simonne.

SIMONNE : Ge hebt nooit elders gezeten... of... Ge weet wel. *(ze bedoelt gevangenis)*

LUCIEN : Voor die ene keer dat ik gevallen ben.

ANGELE : Och, dat kan aankomen. Mijn moeder weet er van mee te spreken.

SIMONNE : Alstublieft Angèle! We spreken hier over een misstap in 't leven, niet over uw geboende trap.

LUCIEN : *(Tot Angèle.)* Niet luisteren meisje. Kom, schenk mijn nog een in. *(Tot*

Simonne.) Zeg, waarom hebt gij mijn brieven nooit beantwoord?

SIMONNE : Geen tijd. Ik had ook nog te zorgen voor een kind.

LUCIEN : Hoe is het met hem?

SIMONNE : Beter dan met u. Als uw vrouwtje – en God weet waar die nu is op de wereld – hem hier zes jaar geleden aan de deur kwam afzetten – voor een paar uurtjes – stond ik tegenover een jongen van elf jaar die klaar was voor een jeugdrechtbank. Een jongen met een ‘nymfomanische’ moeder en een vader die in de doos zat.

ANGELE : Is meneer de papa van Johnny?

SIMONNE : Ge hebt het nog rap door gij.

LUCIEN : Is hij thuis?

ANGELE : Ja.

SIMONNE : Neen!... Hij is op school.

LUCIEN : Waarom zijt ge eens niet op bezoek gekomen met hem?

SIMONNE : Och... Moest ik hem met zijne neus op de feiten drukken? Kijk, Johnny manneke, die meneer achter die tralies, met zijn streepjeskostuum en die grote ijzeren bol aan zijn voeten is uw vader. Maar hetgeen ik hem wel geleerd heb is dat inbreken in andermans huis soms vervelende gevolgen kan hebben.

LUCIEN : Een betere moeder kan ik mij niet voorstellen.

SIMONNE : Ge hebt mij geen andere keuze gelaten. Ik kon hem moeilijk in een mandje voor de deur van het OCMW leggen, hij was wat groot.

ANGELE : God zal het u lonen madam.

SIMONNE : Dan mag hij nu komen met zijn eerste cheque kind.

JOHNNY : *(op via trap.)* Angèle, weet ge niet waar... Pa?!

LUCIEN : Johnny jongen! Ge zijt toch thuis?! Uw tante wou mij zeker verrassen.

(Ze vallen in elkaars armen.)

SIMONNE : Ja kom, neemt afscheid van elkander.

LUCIEN : Och jongen, ge zijt een echte man geworden. Kijk nu toch Simonne.

SIMONNE : Ja, ik zie het...

(Sound: telefoon.)

(*in hoorn*) Madam Zimbra, ik genees door uw kaarten en ik kijk in uw gebed... Pardon, het is omgekeerd. Wat kan ik voor u doen? Neen madam, het is helemaal volzet vandaag. Neen, helemaal vol... ja, geen speld meer... morgen madam... Kom maar zonder afspraak. (*Haakt in.*)

LUCIEN : Maar gij zijt groot geworden. Hij heeft helemaal de ogen van zijn moeder hé?

SIMONNE : Gelukkig alleen de ogen.

LUCIEN : Ge kunt zeker aan iedere vinger tien meisjes krijgen?

SIMONNE : Och, het is toch geen file voor de deur.

LUCIEN : Maar allez, ge zegt zo weinig?

SIMONNE : Hij staat verstomd. Papa is terug Johnny. Doe uw kast op slot en gij Angèle, verstop uw saccoche maar.

LUCIEN : 't Zal gaan zeker!? Mijn zoon gaat een slecht gedacht van mij krijgen.

SIMONNE : Maar och...

JOHNNY : Ik wist niet dat ze u losgelaten hadden pa.

LUCIEN : Van eergisteren. Die Spanjaarden hé. Normaal had ik zes maanden, maar door een fout in hun computer is het zes jaar geworden. En dat voor zo een kleinigheid.

SIMONNE : Een kleinigheid! Zeshonderd gouden Rolexen uit Gibraltar smokkelen! Van de opbrengst kunt ge de Eiffeltoren kopen en hem in uw hof laten zetten.

ANGELE : Zal ik een tasje koffie zetten?

SIMONNE : Wel ja, haal een taart. Laat ons het hier gezellig maken, het is feest.

ANGELE : Maar madam, het is toch zijn kind.

(*Sound: voordeurbel. Angèle af.*)

LUCIEN : (*Tot Simonne.*) Het stoort toch niet dat ik een paar dagen blijf?

SIMONNE : Zijt ge zot!? Die paar minuten zijn mij al teveel.

LUCIEN : Maar ik weet niet waar naartoe.

SIMONNE : De reclassering Lucien.

JOHNNY : Een paar dagen tante.

SIMONNE : Uitgesloten, mijn huis is geen hotel.

LUCIEN : Dan zal ik maar een brug zoeken om vannacht onder te slapen.

SIMONNE : Ik zal u een kartonnen doos meegeven.

JOHNNY : Dat is onmenselijk tante.

SIMONNE : Weet ge wat er onmenselijk is? Een kind van elf achterlaten en op uw zuster rekenen om de boel recht te houden.

ANGELE : *(Op.)* Meneer Van Hove madam. Hij heeft gisteren een afspraak gemaakt.

SIMONNE : Dat klopt. Een nieuwe klant. Kijk hé, ik ben nu helemaal uit mijn doen. Op een nieuwe klant moet ik mij kunnen concentreren, dat hij terugkomt. Allez hop, iedereen weg.

LUCIEN : Het is dus in orde, voor een paar dagen?

SIMONNE : Bagage hebt ge zeker niet bij? Vooruit, naar boven.

JOHNNY : Kom pa.

(Lucien en Johnny naar boven.)

SIMONNE : Laat hem maar binnen Angèle.

(Angèle af.)

(Steekt de kaarsen aan.) Het zal toch maar tijdelijk zijn, dat weet ik goed. En Johnny is goed waar hij is, bij mij. Toch nog voor een paar jaartjes. Dan moet ik hem juist nog aan de juiste man weten te koppelen. En zeker niet om het even wie. Een dokter... of een advocaat... Een rechter! Zou dat eigenlijk bestaan, homofiele rechters?

(Angèle op met meneer Van Hove.)

VAN HOVE : Madam Zimbra?

SIMONNE : Meneer Van Hove, kom binnen. Och, ge draagt een groot verdriet met u mee.

VAN HOVE : Pardon?

(Angèle af keuken.)

SIMONNE : Ge zijt vermoeid? Gestresseerd?

VAN HOVE : Niet bepaald...

SIMONNE : Onderbewust misschien. Ik zie het in uw aura.

VAN HOVE : Ach bon.

SIMONNE : Meneer Van Hove, Madam Zimbra is “het” adres in de stad. Genezing door gebed, de kleurentherapie... en vooral, gespecialiseerd in liefdeszaken. Weet ge dat de politie mij af en toe raadpleegt? En met succes.

VAN HOVE : Ach zo. En welke zaken heeft u zo kunnen oplossen?

SIMONNE : Daar kan ik niets over zeggen. Beroepsgeheim.

VAN HOVE : Maar als die zaken zijn opgelost madam, is er toch geen geheim meer? Een prima publiciteit voor u trouwens als uw naam vermeld wordt in de krant.

SIMONNE : Dat is het juist. Ik wil niet dat er hier om het even wie aan mijn tafel zit. Ziet ge meneer, ik werk heel exclusief, aan de zaken die me interesseren.

VAN HOVE : Ach zo... ja...

SIMONNE : Kijk meneer, indien ge een vluchtige blik in de toekomst wilt werpen, kost dat 50 euro. Als u natuurlijk alles wilt weten, dan ja, dan gaan we tot het uiterste... 100 euro.

VAN HOVE : Geen probleem.

SIMONNE : De goede keuze.

VAN HOVE : Ik had verdriet, zei u?

SIMONNE : *(Terwijl ze de kaarten legt.)* Ja, u heeft iets meegemaakt... iets in uw familie? Is er u iemand onverwacht ontvallen?

VAN HOVE : Mijn vader onlangs, maar hij was 92, dat is niet onverwacht.

SIMONNE : En uw huwelijk. Ge zijt getrouwd?

VAN HOVE : Gescheiden.

SIMONNE : Voilà. Daar hebben we het al.

VAN HOVE : Ja maar, daar heb ik geen verdriet over. Alleen misschien over de alimentatie...

SIMONNE : Geld, daar hebben we het later over. Laat ons beginnen bij... de liefde.

VAN HOVE : Och neen, daar begin ik niet meer aan.

SIMONNE : Zeg nooit, nooit.

VAN HOVE : Die kristallen bol, ziet u daar echt iets in?

SIMONNE : Maar meneer! Ontvoeringen, staatsgrepen, verloren voorwerpen... alles.

VAN HOVE : Tiens. Mag ik ook eens zien?

SIMONNE : Als ge daar geen ervaring mee hebt, is dat sterk af te raden.

VAN HOVE : Ik ga toch een proberen. (*Kijkt in de bol.*) Madam Zimbra...of Simonne Smet, geboren 16 mei 1950... Klopt dat?

SIMONNE : Meneer Van Hove, hoe weet u dat? 't Is een kristallen bol, niet de burgerlijke stand.

VAN HOVE : Madam, kent u een zekere Leontine Verheyden?

SIMONNE : Natuurlijk, een trouwe klant van jaren. Och, zij heeft u gestuurd.

VAN HOVE : Madam, ik ben notaris Van Hove. Madam Verheyden is zowel klant bij u als bij mij. Ik heb hier een exploot van gerechtsdeurwaarder Blanchard, waarbij ik gemachtigd ben in haar naam op te treden...

SIMONNE : Een gerechtsdeurwaarder? Maar ik heb geen schulden bij dat mens! Waarom stuurt ze iemand van het gerecht!? Ik heb haar nooit een strobreed in de weg gelegd!

(*Angèle op uit keuken.*)

Hier, vraag het maar aan Angèle. Zij kan getuigen dat ik mijn klanten altijd eerlijk behandel. Angèle, ge zijt mijn getuige.

ANGELE : Getuige madam? Is er iets gebeurd?

SIMONNE : Madam Verheyden stuurt mij iemand van het gerecht. Ik heb niets misdaan.

ANGELE : Och madam, gaan ze u in 't gevang steken?

SIMONNE : Alstublieft Angèle! Eén in de familie is genoeg zeker!? Maar enfin meneer! Omdat de voorspellingen niet uitkomen? Wat wilt ge, ze is dik in de 80 en ik had haar een prins op een wit paard voorspeld. 't Is mijn schuld niet dat het een ouderling op een ezel geworden is! Zeg ook wat Angèle, verdedig mij!

ANGELE : Ik zal een gebed doen.

VAN HOVE : Daar gaat het niet om. Madam Verheyden is drie dagen geleden overleden.

SIMONNE : Dat kan niet. Ze heeft een afspraak morgen.